

UČITELJSKI
T O V A R Š.

List za šolo in dom.

Izhaja 1. in 15. dan vsakega mesca, in velja za celo leto 2 gold. 50 kr.,
za pol leta pa 1 gold. 30 kr.

Tečaj IV. v Ljubljani 15. avgusta 1864. List 16.

K a p e l a.

Mala se blisčí kapela
Sredi tamne hoste,
Skriva šuma jo debela
In drevesa goste.

V njej device pa presvete
Je podoba mila;
K njej nedolžno dete
Mati je vodila.

Rad nabiral sem cvetice,
Vejice zelene,
Da sem ž njimi obraz device
Kinčal razsvitljene.

Ko pa mati pokleknila
Pred podobo krasno,
Ko prav iz serca molila
Ona je polglasno;

Jaz začuden v njeno lice
Gledal sem premilo,
Ker obrazu je device
Prepodobno bilo,

In sklenivši mlade roke
Tik sem nje se vstopil,
V sanje rajske in globoke
Bil sem se zatopil.

Mirko Zorin.

Zakaj učenci tako radi pozabijo, kar se naučé?

Večkrat vidimo, kako se učitelji z učenci in učenci sami trudijo, da bi se kaj naučili, in da potem učenci večidel vse to, kar so si tako trudoma pridobili, kmali pozabijo, ter so zopet na prejšnji stopnji nevednosti.

Kako bi se to odvráčevalo?

Da otroci prehitro pozabijo, kar so se naučili, se zgodí

1) zato, ker starši ne podpirajo šolske odreje, in ji še večkrat celó nasproti ravnajo, in naglo pokončajo, kar je

šola dolgo in dolgo trudoma zidala. Ni dosti, da starši otroke samo pošiljajo v šolo, kakor misli več staršev. Starši morajo spoznati, da šola namestuje domačo odrejo, da je tedaj njih dobrotnica in prijateljica, s katero se morajo večkrat pomeniti in ž njo eno pot hoditi. Toda koliko je takih staršev, ki razumejo to svojo važno dolžnost, in podpirajo učitelja pri šolski odreji? Naj več staršev je takih, ki vsako malo delo in tudi živino bolj čislajo, kakor pa svojo sveto dolžnost, ki jih veže s šolo. Velikrat se tudi godí, da starši, še celó vpričo otrok, zaničujejo šolo in učitelja, in se jezé, ker morajo plačevati učitelja, kupovati otrokom šolsko pripravo i. t. d. Tako se otroci učé od staršev, dà jim je šola le nekaka teža in prisiljena reč, ktere bi se radi odkrižali, če bi se je le mogli. Pri takih okoliščinah naj si učitelj prizadeva, kolikor in kakor hoče: več kakor pol njegovega truda, ali pa ves gre po vodi, ki ne rodi nikakoršnega dobrega sadú. — Da otrokom šolski nauki kaj ne teknejo, nasprotujejo

2) tudi slabi zgledi drugih odrasčenih ljudi, s kterimi se pečá mladost. Veliko je takih vnemarnežev, ki si še komaj šolski prah otresejo, pa že hočejo moževati, bahati, ter zaničujejo šolo in učitelja, da je groza. Ni tedaj čuda, da se otroci takih slabih zgledov kmali poprimejo, in tako zgubé vse veselje do šole, do učenja in učitelja.

Da otroci šolske nauke pozabijo, je pa večkrat kriva tudi

3) šola. Če so šolski nauki le poverhni, in se niso vkoreninili v serce, kmali pominejo in zapusté učence. Dokler se v kaki šoli godí še po stari neumni navadi, da se morajo učenci katekizem in druge šolske nauke kakor klepotec učiti in blebetati iz bukev, in ne razumejo, kaj se učé, tako dolgo ne morejo učenci napredovati, ter se le trudijo brez vspeha in koristi. V šoli mora veljati pregovor: „Malo pa dobro“. Tudi je napak, če se v šoli bolj obdeluje um, kakor pa serce. Um se mora omikati vzajemno s srcem. Če ima učenec zbistren um, serce pa zanemarjeno, je že na krivi poti, od ktere se bode težko vernil. — Učitelj mora vedno skerbeti, da učenci, kolikor si urijo um, da ravno toliko si žlahtnijo tudi serce, t. j. da si z vsakim naukom pridobujejo tudi potrebnih lastnost za vsakdanje pošteno življenje.

Jakoslav.